

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/155/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814010331
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814010331.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04. februára 2015 vo Vranove nad Topľou takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

P. T., nar. XX.XX.XXXX vo Vranove nad Topľou, trv. byt. U.,
J. XXX, okr. Vranov nad Topľou,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 08.02.2014, v čase okolo 11:00 hod., v U., na J. ulici, okr. Vranov nad Topľou, rukami rozplietol kovové oplotenie zadnej časti pozemku rodinného domu, popisného čísla XXX, majiteľa Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., J. ul. č. XXX, okr. Vranov nad Topľou, takto vzniknutým otvorom vstúpil na pozemok, podišiel k šope, ktorá sa nachádza v blízkosti rodinného domu, z ktorej následne odcudzil starší dámsky bicykel červenej farby, 3 ks rýľov, 1 ks sekera, 1 ks veľké kladivo, 1 ks dvojkoľosový vozík, kde takýmto svojím konaním spôsobil poškodenému Y. W. škodu odcudzením predmetov vo výške 83,- Eur a škodu poškodením v bližšie nezistenej výške, pričom mal vedomosť o tom, že uvedený dom, aj s príľahlým dvorom, obýva osoba staršia ako 60 rokov, pričom obdobný čin spáchal aj dňa 04.11.2013, kedy odcudzením tovaru v Obchodnom dome Kaufland v hodnote 1,58 eur sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za ktorého spáchanie bol postihnutý rozhodnutím, ktorým bol blok na pokutu nezaplatenú na mieste č. 17036848 vo výške 30,- Eur Obvodným oddelením PZ Vranov nad Topľou,

t e d a

- neoprávnene vnikol do obydľia iného, pričom takýto čin spáchal na osobe staršej ako 60 rokov,
- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a takýto čin spáchal vlámaním, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

č í m s p á c h a l

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods. 3 Tr. zákona v nadväznosti na § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 5 Tr. zákona pri opätovnom spáchaní zločinu na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (piatich) rokov a 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona r u š í výrok o treste, o ktorom bolo rozhodnuté

a/ právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 11.02.2014 sp. zn. 0 T 6/2014, ktorým bol obžalovanému podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

b/ právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 13.01.2015 sp. zn. 10 T 18/2014, ktorým bol obžalovanému podľa § 211 ods. 3, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ktorým bol zároveň zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 11.02.2014 sp. zn. 0 T 6/2014,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podala dňa 01.08.2014 obžalobu na obžalovaného P. T. pre skutok uvedený vo výrovej časti tohto rozsudku, ktorý právne kvalifikovala ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona.

Súd v zmysle ust. § 241 ods. 2 Tr. poriadku poučil prítomné strany, že vzhľadom na to, že obžalovaný bol dňa 04.11.2013 postihnutý za priestupok proti majetku, bude skutok uvedený v obžalobe posudzovaný aj podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona, keďže obžalovaný bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému P. T. urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Tr. poriadku vo vzťahu k skutku obžaloby. Obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobnom návrhu. Vzhľadom na to, že obžalovaný odpovedal na všetky otázky obsiahnuté v ust. § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku, položené mu v súlade s ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku, kladne, po zistení stanoviska prokurátora, súd vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku, keďže boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania skutku obžalovaným sa nevykoná s tým, že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody.

Na tomto podklade súd uznal obžalovaného P. T. za vinného z toho, že rozplietol kovové oplietenie zadnej časti pozemku rodinného domu obývaného poškodeným W. ako osobou vyššieho veku, podišiel k šope nachádzajúcej sa v blízkosti predmetného rodinného domu a z nej odcudzil starší dámsky bicykel, 3 ks rýľov, 1 ks sekery, veľké kladivo ako aj dvojkolesový vozík, čím spôsobil poškodenému W. škodu ako poškodením tak aj odcudzením predmetných vecí. Vedomosť obžalovaného o veku poškodeného W. vyplýva z výpovede tohto obžalovaného z prípravného konania, pričom aj na hlavnom pojednávaní obžalovaný uviedol, že poškodený W. mal okolo 80 či 90 rokov. Obžalovaný tak po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f) Tr. zákona.

Obžalovaný skutok spáchal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, keďže chcel vyššie uvedeným spôsobom porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Obžalovaný P. T. sa skutku dopustil ako trestne zodpovedný subjekt.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody a to vylúčením obžalovaného len k týmto výrokom a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný P. T. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že naposledy bol odsúdený za záškoláctvo svojich detí na trest odňatia slobody v trvaní deviatich mesiacov a predtým bol odsúdený za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Pred uvedenými odsúdeniami bol odsúdený aj za lúpež, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, pričom uvedený trest si v čase rozhodovania súdu aj vykonával. Uviedol, že poškodeného W. pozná a že tento má asi 80 či 90 rokov. Ďalej vypovedal, že žije s družkou, s ktorou má osem detí, pričom najstarší syn má 16 rokov a najmladšie dieťa má jeden rok a dva mesiace. Jeho družka v čase rozhodovania súdu poberala materský príspevok vo výške 225, eur a rodinné prídavky, nevedel však uviesť v akej výške. On a ani jeho družka nechodili na aktivačné práce.

Poškodený Y. W. si v rámci prípravného konania uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla krádežou a poškodením a to vo výške, ktorá bude vyčíslená v odbornom vyjadrení vypracovanom v trestnom konaní.

Podľa odborného vyčíslenia 1 ks starého bicykla mal hodnotu 30, eur, 1 ks dvojkolesového vozíka mal hodnotu 30,00 eur, 3 ks rýľov malo hodnotu 45,00 eur, 1 ks sekery mal hodnotu 5,00 eur a 1 ks väčšieho kladiva malo hodnotu 3,00 eur, teda hodnota uvedených odcudzených vecí spolu predstavovala sumu 83,00 eur.

Z potvrdenia o zaistení vecí vyplýva, že od I. O. bol prevzatý 1 ks bicykla bielo - červenej farby a od O. I. bol zaistený 1 ks ručného dvojkolesového vozíka červenej farby. Podľa úradného záznamu o vrátení vecí bol 1 ks bicykla bielo - červenej farby ako aj 1 ks ručného dvojkolesového vozíka červenej farby vrátený poškodenému Y. W..

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Obžalovaný T. bol celkovo 4 krát priestupkovo postihnutý a to jedenkrát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, 2 krát za priestupok proti verejnému poriadku a jedenkrát za priestupok proti majetku.

Podľa vyjadrenia obce U. obžalovaný sa o svoju rodinu nestaral, bol pravidelne pod vplyvom alkoholických nápojov a v čase podania ich správy bol vo výkone trestu odňatia slobody. Podľa správy z Ústavu na výkon trestu a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Prešove obžalovaný si svoje povinnosti plnil, ústavný poriadok dodržiaval a nedovolennej činnosti sa nedopúšťal. V kolektíve sa správal slušne a nekonfliktne. Obžalovanému nebola uložená žiadna disciplinárna odmena a nebol mu uložený ani žiadny disciplinárny trest.

Obžalovaný P. T. bol podľa odpisu z registra trestov celkovo už 17 krát súdne trestaný a to prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Z pripojených spisov tunajšieho súdu mal súd za ustálené, že naposledy bol odsúdený trestným rozkazom sp. zn. 10 T 18/2014 zo dňa 13.01.2015 za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona, ktorý mal spáchať v období od 02.09.2013 do 11.02.2014, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uvedeným rozhodnutím bol zároveň zrušený výrok o treste v trestnom rozkaze tunajšieho súdu sp. zn. 0 T 6/2014 zo dňa 11.02.2014. Trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 11.02.2014 č.k. 0 T 6/2014-35 bol obžalovaný odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť v čase od 07.01.2014 až doposiaľ, teda do 11.02.2014. Uvedeným trestným rozkazom, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 11.02.2014 a ktorý v uvedený deň aj nadobudol právoplatnosť, bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z uvedenej chronológie tak vyplýva, že skutku v predmetnej trestnej veci, ktorý bol spáchaný dňa 08.02.2014, sa obžalovaný T. dopustil skôr, ako boli vyhlásené vyššie citované rozhodnutia Okresného

súdu Vranov nad Topľou. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné obžalovanému T. ukladať súhrnný trest odňatia slobody v zmysle ust. § 42 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa ust. § 42 ods. 1 Tr. zákona sa súhrnný trest ukladá podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu. Podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona sa úhrnný trest či súhrnný trest ukladá podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

U obžalovaného P. T. súd zistil prirážajúce okolnosti v podobe predchádzajúcich početných odsúdení (§ 37 písm. m/ Tr. zákona). Obžalovaný P. T. svojím konaním zároveň, vzhľadom na ukladanie súhrnného trestu, naplnil skutkové podstaty viacerých trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zákona). U obžalovaného súd nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 Tr. zákona). Obžalovaný sa síce v osobitnom písomnom podaní adresovanom súdu priznal k spáchaniu skutku a tento oľutoval, ale ako sám uviedol, takéto vyhlásenie urobil predpokladajúc, že vzhľadom na takéto jeho vyjadrenie mu bude uložený nižší trest. Obžalovaný sa však v prípravnom konaní k spáchaniu žalovaného skutku nepriznal. Z uvedeného dôvodu nebolo možné mu pripočítať poľahčujúcu okolnosť v zmysle ust. § 36 písm. l) Tr. zákona, teda, že sa k spáchaniu skutku priznal a tento úprimne oľutoval.

Zohľadniac vyššie uvedené okolnosti, obžalovanému by bolo potrebné upraviť trestnú sadbu trestu odňatia slobody v zmysle ust. § 37 ods. 4 Tr. zákona. Súd však zároveň zistil, že vzhľadom práve na ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniam tunajšieho súdu sp.zn. 0 T 6/2014 a sp. zn. 10 T 18/2014, najbližším odsúdením predchádzajúcim predmetnému konaniu bolo rozhodnutie tunajšieho súdu sp. zn. 2 T 176/2013 zo dňa 4.10.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.10.2013. Uvedeným trestným rozkazom bol obžalovaný odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň uvedeným rozhodnutím bol zrušený aj výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 27.08.2013 sp. zn. 2 T 131/13. Vzhľadom na to, že aj v predmetnej trestnej veci bol obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu a to zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 3 písm. a) Tr. zákona, pričom predchádzajúcim vyššie spomenutým rozhodnutím bol odsúdený takisto za zločin a za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, bolo potrebné aplikovať ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona a teda dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvýšiť o jednu polovicu. Dolná hranica trestnej sadzby u zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 3 Tr. zákona je učená na 3 roky a teda dolná hranica po úprave podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona dosiahla hranicu trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov. Vychádzajúc z ust. § 38 od. 5 Tr. zákona súd už ust. § 38 ods. 4 Tr. zákona neaplikoval. Vzhľadom na novo upravené znenie § 41 ods. 2 Tr. zákona v znení nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. PL ÚS 106/2011-85 zo dňa 28.11.2012 upravujúceho tzv. asperačnú zásadu sa tak obžalovanému zvýšila už len horná hranica trestu odňatia slobody trestného činu z ich najprísnejšie trestaného o jednu tretinu a teda hornú hranicu trestu odňatia slobody u tohto zločinu v trvaní 8 rokov bolo potrebné zvýšiť na 10 rokov a 8 mesiacov.

Po úprave základnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody u zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 od. 3 Tr. zákona vo výmere od 3 rokov do 8 rokov v zmysle ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona ako aj v zmysle ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona, tak bolo potrebné obžalovanému P. T. ukladať trest odňatia slobody vo výmere od 5 rokov a 6 mesiacov do 10 rokov a 8 mesiacov. Pri určení konkrétnej výmery trestu v tomto rozpätí trestnej sadzby súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný T. bol opakovane súdne trestaný a to aj za totožnú trestnú činnosť ako v posudzovanom prípade tak aj za majetkovú trestnú činnosť. Vzhľadom na tieto početné odsúdenia by bolo dôvodné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v polovici takto upravenej trestnej sadzby. S prihliadnutím však na skutočnosť, že obžalovaný bol pred predmetným trestnoprávnym postihnutím odsúdený dosiaľ najdlhšie na trest odňatia slobody v trvaní 1 roka a 6 mesiacov, súd dospel k záveru, že uloženie niekoľkoročného trestu odňatia slobody nad dolnou hranicou upravenej trestnej sadzby by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Samotný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov, teda na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby tak súd považoval za postačujúci na nápravu obžalovaného ako aj na ochranu spoločnosti pred týmto páchatelom. Uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody, vzhľadom na uloženie trestu odňatia slobody v takto upravenej výške, neprichádzalo do úvahy.

Keďže obžalovaný bol v predchádzajúcich 10 rokov pred spáchaním žalovaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Poškodený Y. W. si síce v prípravnom konaní dňa 20.06.2014 uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla krádežou ako aj poškodením v zmysle odborného vyčíslenia, ktoré však bolo vypracované

až dňa 04.07.2014. V zmysle ustálenej judikatúry si poškodený musí uplatniť nárok na náhradu škody aspoň v minimálnej výške, pričom nestačí také jeho vyjadrenie, ktoré odkazuje na budúce vyčíslenie škody. Z uvedeného dôvodu tento poškodený s nárokom na náhradu škody nebol ani pripustený na hlavné pojednávanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou na Krajský súd v Prešove. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.